

RAFA DIEZ

LABEKO KOORDINATZAILE
NAGUSIA

Ostiralean eta larunbatean Hegoaldeko 600 ordezkari bilduko dira Bilbon LABen IV. Biltzarrean, Langileok gizarte aldakuntza bultzatuz eraiki egunero Euskal Herria lelopean. Azken urteotan LABek jauzi garrantzitsua eman du, ia 25.000 afiliatu izatea lortu du eta sindikatu errepresentagarrien taldean sartu da ofizialki. Nolanahi ere, Diezek dioenez, ordezkaritza kontu horiek baino garrantzi handiagoa dute sindikatuak lortu duen eragin sozialak eta, batik bat, ELAren duen ekimen bateratuaren emaitzak: «Gure estrategiaren edukia eraikuntza nazionala da eta jakin badakigu abertzaleen eredu bihurtu garela».

«Gure ekimena erreboluzionatu behar dugu sindikalismoa astintzeko»

Biltzarrean idazkaritza nazionala berrituko dute: 26 kidek osatzen dute LAB sindikatuko zuzendaritza eta IV. Biltzarrearen ondoren zortzi kide berri sartuko dira. Aldaketok ez dute aparteko esanahi ideologikorik, «dinamikaren ondorio logikoa da». Rafa Diezek bere karguari eutsiko dio.

■ **Estrategia sindikal oldarkoragoa bultzatu eta fronte berriak ireki nahi ei dituzue. Zeintzuk dira fronte horiek eta zertan gauzatuko da estrategia berria?**

Lantegietan, enpresariaren aurrean, gure eskuhartzea sakondu behar dugu, enpresaria oso eroso dagoelako, botere handia lortu baitu arau berriei esker. Langileok jarrera defentsiboa hartu dugu. Horrez gainera jauzi bat egin behar da, lan mundutik kanpo langile asko dagoelako: langabetuak, gazteak, jubilatutak. Horiexek dira gure fronte berriak. Sindikalismo klasikoa zahartua gelditu da, langile multzoaren osaketa aldatu delako eta neoliberalismoak bestelako baldintzak sortu dituelako.

■ **Egitura aldetik aldaketarik proposatu behar al duzue Biltzarrean?**

Sail berriak osatuko ditugu, hala nola, LAB gazteak, LAB emakumeak, LAB langabetuak. Gainera, sindikatua herrietan gorpuztu behar dugu, gure lanaren oinarria hori baita. Eta idazkaritza nazionala ere berrituko da. Berrikuntza hauek dinamika baten ondorioak dira, bilakaera logikoa da eta ezin daiteke beste inolako irakurketarik egin, hau da, ez dago berrikuntza ideologikoz hitz egiterik.

■ **Zein da gaur egun LABek KASekin duen harremana?**

Ez dugu inolako lotura organikorik. Azken hilabeteotan KASen izandako birmoldaketan, bloke zuzendariak desagertu egin dira. Orain, HBekin eta KASekin dugun harremana erakunde bati bestera izaten dena da, hori baino ez.

■ **Afiliatuek biltzarrean eztabaidatuko dituzuen ponentziei zenbait zuzenketa egin dizkiete. Goierrri aldeko talde batek, Eraiki taldeak, ezker abertzalearen jokaera kritikatu du. Zer diozu?**

Ideia horiekiko atxikimendua biltzarrean bertan ikusiko da, biltzarra izango baita eztabaidatzeko eta erabakitze eremua. LABek 25.000 afiliatu ditu eta aniztasuna dago; gainera, iritzi ezberdinak eztabaidatzeko sen-

tsibilitatea ere badago. Hala ere, beste ezer baino lehen, biltzarra gardentasun osoz egin dela azpimarratu nahi nuke, txostenak, zuzenketak eta beste guztia afiliatuei eta iritzi publikoari garbi erakutsi dizkiegu.

LABi buruz maiz aipamen toxikatzailak egiten dira, gure sindikatua ez dela demokratikoa esaten da, baina nik ez dakit demokratikoaren labela non hartu behar den. Gure funtzionamenduan eta afiliatuekin gardentasun osoz jokatu dugu, eta ez dut uste beste sindikatuetan gauzak horrela egiten direnik.

■ **Azken hauteskunde sindikaletan % 15eko ordezkaritza gainditu duzue eta sindikatu errepresentagarrien taldean sartu zarete. Zein balorazio egiten duzue?**

Ordezkaritza arloan urrats garrantzitsua eman dugu eta oinarri zabalagoa lortu dugu, lan egiteko aktibo gehiago. Baina, azken urteotan, batik bat eragin soziala eta politikoa areagotzea lortu dugu. Nabarmentasun politiko, ekonomiko eta sozial gutxi izan ostean, pisuzko sindikatua izatea iritsi dugu. Orain erreferentzia gara.

Gure egoera asko aldatu da, batez ere ELAren izandako lan akordioagatik. Lan harremanetarako euskal esparrua aldarrikatzea sindikalismoaren lehen-tasun bilakatu da. Hori da, du-

NEOLIBERALISMOA

Aldaketak egiten ez baditugu, neoliberalismoak ezabatu egingo gaitu urte gutxiren buruan, edo apaingarri bihurtuko gaitu. Euskal Herrian baditugu bestelako sindikalismoa erreuperatzeko baliabideak.

LAB-ELA AKORDIOA

«Gatazka politikoari eta eraikuntza nazionalari dagokionez, gure ekimen bateratua eredu bihurtu da. Alderdi politikoak, ordea, espexeraturata daude Espainiako eredu horretan.

«Idazkaritza nazionalen egongo diren aldaketak sindikatuaren dinamikaren ondorioak dira, besterik gabe, ezin daiteke irakurketa ideologikorik egin», dio Diezek.
EDURNE KOCH

darik gabe, ELAren batera eman dugun urrats handiena. Gainera, sindikalismo espainolaren menpekotasuna hautsi dugu eta orain gure ekimena eta gure gehiengo sindikala nagusitu da eta eragin sozio politikoa eskuratzen ari gara.

■ **ELA eta LABen elkarlanerako akordioa abertzale askorentzat eredu bihurtu dela jabetzen zarete?**

Gatazka politikoa eta eraikuntza nazionala direla eta, gure ekimen bateratua eredu bihurtu da eta, jakina, jabetzen gara. Zergatik? Askok esaten dute eraikuntza nazionalaren alde irrikan daudela, baina praktikan erakutsi behar da hori. Gaur egun, EAJ eta EA alderdiak ez daude eraikuntza nazionalerako estrategian sartuak, Espainiako Gobernuak ezarri duen eredu juridikoaren menpe daudelako. ELA eta LABen estrategia edukietan jarrita dago, lan harremanetarako esparrua eta gune sozio ekonomia aldarrikatzen ditugulako. Abertzaleen arteko batasuna iritsiko da baldin eta abertzaleek eraikuntza nazionalaren alde lan egiten badute. Alderdiak, ordea, espexeraturata baitaude Espainiako eredu horretan.

■ **ELA eta LABen estrategia bateratua une arriskutsuak izan izan ditu, batez ere Ramon Doralen erailketaren ondoren.**

ETAk arriskuan jar al dezake eraikuntza nazionalerako proiektu komun hori?

ETAk ez du inondik inolara abertzaleen batasuna zatitzen eta kolokan jartzen. EAJk eta EAK, PSOEren eta CDNren negoziatzen badute, nola esan dezakete eraikuntza nazionalaren bidean gaudela? Horrexek sortzen du abertzaleen arteko zatiketa. Lotura horiek apurtuko balituzte, eraikitze aukera aurkituko lukete nonbait, hezkuntzan, irakaskuntzan, kulturaren... eta horiek guztiak sektore estrategikoak dira. Zergatik ez da hala gertatzen? Ez dut uste hori ETARI eta borroka armatuari leporatu ahal zaionik. Ez, hemen borrontate politikoa falta da.

Borroka armatua eraikuntza nazionalerako estrategia batean ez sartzeko aitzakia gisa erabiltzen dute EAJk eta EAK, beren gabezia eta ahultasun politikoa ezkutatze. Harresi bat eraiki dute eta gestio etsi eta huts batean sartu dira. Espainolizazio ikaragarria gertatzen ari da hemen eta hori ezin zaio borroka armatuari leporatu.

■ **Iruñean ospatuko duzue sindikatu abertzaleek Maiatzaren Lehen. Ez al du esanahirik galdu egun horrek? Zer aldarrikatu behar duzue aurtun?**

Maiatzaren Leheneko argazkiak oso zahartuak daude eta sindikatuak duten sinesgarritasuna oso apal dago, beti aragazkiak atera nahian gabiltzalako. Maiatzaren Lehenean errebeldia sozial oldarkorra bultzatzeko mezu kaleratu nahi dugu, egoera honi buelta emateko. Ezin dugu jada gehiago itxaron, eta orain hitzetatik ekintzara igaro behar dugu.

■ **Neoliberalismoa gailendu da: zein izan da sindikatuaren erreakzioa?**

Ez dute erreakzionatzen jakin. Aldaketa sakonak egin dira arauetan eta langileriaren osaketan, langabezia eta prekaritatearekin. Sindikalismo konbentzional batean sartuak gaudela. Dinamika aldatu behar dugu. Pixkanaka ari gara bide horretan, baina alde handia dago, gure dinamikaren abiadura neoliberalismoarena baino askoz ere motelagoa baita. Jauzi bat behar dugu, iraulkatu egin behar dugu gure ekimena, sindikalismoa astintzeko. Aldaketarik egiten ez badugu, neoliberalismoak ezabatuko gaitu urte gutxiren buruan, edo apaingarri bihurtuko gaituzte. Euskal Herrian baditugu bestelako sindikalismoa berreskuratzeko baliabideak.

Arantxa Agirreurreta
DONOSTIA